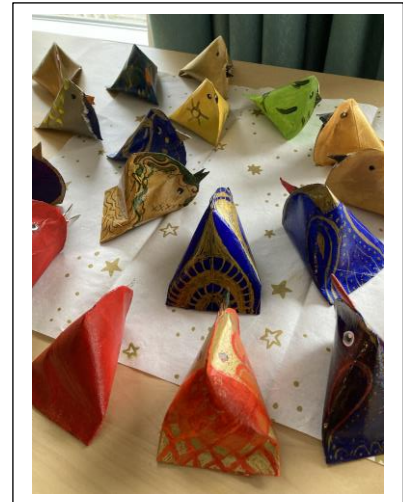

Nieuwsbrief

Vrienden van Woongroep Feniks

nr 12

december 2024

Gisteren (woensdag 11 december) hadden we de **creatieve inloop-middag extra**

gezellig en feestelijk gemaakt. Alle bewoners van de Kloosterhof, Vrienden van de Woongroep en Vrienden van de kruidentuin waren uitgenodigd om langs te komen om onder het genot van een kopje koffie of thee met heerlijke baksels, onze “maaksels” te bekijken die we de afgelopen keren op de Creamiddagen hebben gemaakt. Zoals jullie op de foto’s kunnen zien is het gelukt om de Nes te vullen met heel veel engeltjes van wol, met veel sterren en, niet te vergeten, veel vogeltjes die met verschillend pluimage waren opgesierd

Sterren en vogeltjes van wc-rolletjes, van weggooi materiaal. Van niets weer iets moois maken. Dat is ons credo, en o, het lijkt allemaal zo makkelijk, maar de

praktijk is weerbarstig. Sommigen van het groepje zijn altijd in gevecht met de plaksel die gebruikt wordt om de stroken van de sterren aan elkaar te lijmen: of het laat weer los, of het plakt niet, of de vingers kleven mee en bij het los wrikken van de vingers ligt de hele ster weer uit elkaar. Je wilt niet weten wat er allemaal mis kan gaan. Een eenvoudig ophang draadje er aan bevestigen is voor de oude vingers soms ook al een probleem. Toch vonden we het zinvol om deze kleine projecten met elkaar te doen. Er ontstond teamwork. De één deed dit de ander dat en men vond het leuk om bezig te zijn met iets wat je in je ééntje nooit gedaan zou hebben. Het werd gezien als een uitdaging van onze geest om toch weer even iets anders aan te gaan. Naast deze kleine gezamenlijke projecten werkt iedereen aan zijn eigen werkstukken. Een aantal daarvan waren ook tentoongesteld. Er waren truien van Truus v.d. Kolk en schipperstruien van Ivon. Deze schipperstruien zijn gemaakt van restjes wol en deze laten zien dat juist door de beperking van het materiaal de creatieve geest wordt aan gewakkerd om hiermee toch mooie combinaties te maken. Rietje is weer bezig met het breien van een schilderij, een heel mooie aparte kunstrichting.

Het prachtige haakwerk van Marion was er ook om te bewonderen, en het Mandela boek van Truus Evers met kleurige mandela's .

Van Ank waren er kaarten van haar schilderijen die zij op de Crea-middag heeft gemaakt. Ank is haar schilderwerk aan het sorteren en dat zal t.z.t ten toon gesteld worden. We gaan er zeker ook weer mooie kaarten om te versturen van maken. Omdat wij in onze nabijheid een kruidentuin hebben, houden enkele van ons zich bezig met het drogen van kruiden. Hierdoor konden we ook geurkruiden in zakjes aanbieden en enkele kruiden om thee van te maken en enkele voor culinair gebruik. Uit de omgeving hadden we ook nog vlierbloesem verwerkt tot vlierbloesemsiroop, van bramen, bramenjam gemaakt en van tamme kastanje, kastanjepuree.

Bert Veerman, onze imker zorgde nog voor honing uit de bijenkasten. Hij is speciaal gekomen om ons te vertellen dat de bijenkasten zijn verhuisd naar de begraafplaats van de zusters. Naar het linkerdeel wat is opgeschoond. Mocht iemand de komende tijd honing van hem willen kopen dan kun je dat aan Marie-elske opgeven. Onze grote verrassing dit keer was Jan Evers die ons verwende met zelfgemaakte soesjes en enkele van zijn mooie gedichten voordroeg. Wij vonden het fijn om al deze dingen op deze middag met elkaar te delen en hopen dat jullie nog veel plezier van onze maaksels zullen hebben.

Marie-elske

Veranderingen in de Kloosterhof

In het voorjaar van 2024 nam de Congregatie van de Zusters Ursulinen het voor ons onverwachte besluit om uit de Kloosterhof te vertrekken en te verhuizen naar Heemstede. Het was een schok voor de meesten van ons.

De Kloosterhof is altijd een klooster van de Zusters Ursulinen geweest. In 2018 was er na de renovatie ook plaats voor anderen en trok ook Feniks er bij in, tegelijk met enkele andere bewoners (van de wachtlijst van Kennemer Wonen). De verhuizing van de zusters gebeurt stapsgewijs. Op dit moment, december '24, wonen hier nog slechts vier zusters, en naar verwachting zullen ook zij in de komende maanden vertrekken naar hun nieuwe woonplaats.

Hierdoor verandert er veel voor ons als 'achterblijvers'. De Kloosterhof is altijd een speciale plek geweest, waar een groep kloosterzusters een spiritueel leven vormgaf, en dat bepaalde altijd duidelijk merkbaar de sfeer in het gebouw. Het kon heel levendig zijn op de gangen, in de hal, bij de lift. Er werd veel gewandeld in het park en in de kruidentuin, gefietst, of we kwamen zusters tegen in het dorp. Als het lekker weer was zaten ze in de binnentuin of op het bankje naast de voordeur lekker in het zonnetje. We hebben als woongroep een paar keer bij hen in de koffiekamer koffie gedronken, taart gegeten en gezongen en een aantal van de zusters heeft bij ons in de Nes naar muziekuitvoeringen geluisterd, films, fotopresentaties of lezingen bijgewoond. Er was gulheid over en weer: zo hebben bijvoorbeeld de zusters toen we hier net woonden bloembolletjes gedoneerd voor in de binnentuin; en direct na onze aankomst in de zomer van 2018 mochten we planten en struiken uit de tuin van Mirembe verplaatsen naar de tuin van Feniks. De kruidentuin van de zusters werd door

een aantal van ons samen met buurtbewoners overgenomen en onderhouden. Als een van de zusters overleed, bleef het een aantal dagen heel stil in de gangen van de Kloosterhof. Een stilte die wij voelden en respecteerden. Als de begrafenisstoet voorbij kwam stonden wij langs het pad dat naar de begraafplaats voert.

De kapel in de Kloosterhof had een gewijde sfeer. Tijdens de diensten klonk het gezang van de zusters helder door tot in de gang. Deze kapel is momenteel in kleinere vorm op een andere plek in het gebouw gevestigd.

Nu de zusters bijna allemaal vertrokken zijn en er gaandeweg andere bewoners hier komen wonen, merken we heel duidelijk dat de sfeer langzaam verandert. We gaan de zusters missen! Er breekt in de Kloosterhof een nieuwe fase aan. Anderen vinden nu hier hun plek, en wij verwelkomen hen van harte.

Warda Dubbink

Bewonerscommissie in de Kloosterhof.

In de zomer werd al duidelijk dat er grote veranderingen gingen plaatsvinden in de Kloosterhof. Met het weggaan van de zusters en dus ook van de inspannende zorg voor de zusters van Magenta zouden er veel ruimtes vrij komen.

Vanuit de motivatie de sfeer te behouden die onder invloed van het samenwonen met de zusters gegroeid was, ontstond zowel vanuit Feniks als vanuit 't Kollektief, (de groep waarin de meeste andere bewoners vertegenwoordigd zijn) het initiatief om een Bewonerscommissie op te richten. De oprichtingsvergadering vond 24 september plaats in de Nes. Joop Thuijs van 't Kollektief en Samma Meijer en Sjoerd Elgersma van Feniks werden ad interim de benodigde bestuursleden. Later hebben ook Irene Butijn en Marion Stam, beiden van 't Kollektief, zich aangesloten.

Er zijn veel bewonerscommissies in Nederland om de belangen van sociale huurders te behartigen. Bij Kennemer Wonen zijn er ongeveer 30 bewonerscommissies in vijf gemeenten. Onderhoud van woningen en leefbaarheid van de woonomgeving zijn vaak hun aandachtspunten.

De Bewonerscommissie vertegenwoordigt de belangen van alle bewoners in de Kloosterhof bij Kennemer Wonen en heeft recht op informatie, overleg en advies. Tevens heeft ze het recht op minimaal 1x per jaar vergaderen met Kennemer Wonen.

Zij kaart de algemene zaken betreffende het beheer van de Kloosterhof aan. In deze periode van veel veranderingen is het belangrijk de vinger aan de pols te houden en vaak met Kennemer Wonen over de herindeling uit te wisselen, zodat eventuele wensen van bewoners kunnen worden meegenomen. De kapel bijvoorbeeld wordt straks door Magenta beheerd en wordt waarschijnlijk een ontmoetingsruimte waar alle bewoners en mensen uit de omgeving welkom zijn.

Kennemer Wonen heeft aangegeven niet van plan te zijn drastische wijzigingen aan te brengen in de Kloosterhof. Doel is: "Het karakter en de sfeer van het gebouw te handhaven." Een positief geluid waarmee we op weg kunnen. Samen staan we sterker in het behartigen van onze belangen, zowel die van Feniks, als die van 't Kollektief en de bewoners die zorg van Magenta ontvangen.

Samma Meijer

In de serie van Geesje “wat hou ik van mijn tuintje” komt Monique van Wijk aan het woord:

Een van mijn levens genietende zaken is levend GROEN, de plaatjes zeggen meer dan mijn tekst.

Eigenlijk omring ik mijzelf als natuur wezen het liefst met alles wat met groen te maken heeft, er gaat zoveel gezonds en troostrijks vanuit.

Door-roots- vanuit het kwekerijen-dorp Boskoop, zit het diep in mijn beenmerg, het beroert mijn ziel in alle opzichten.

Toen ik een 7 jaren geleden hier belandde was het kale mini strookje grond persoonlijk voor mij: beter iets dan niets.

Het zag er verschrikkelijk uit, zand, schelpen, bouw materiaal en afval.

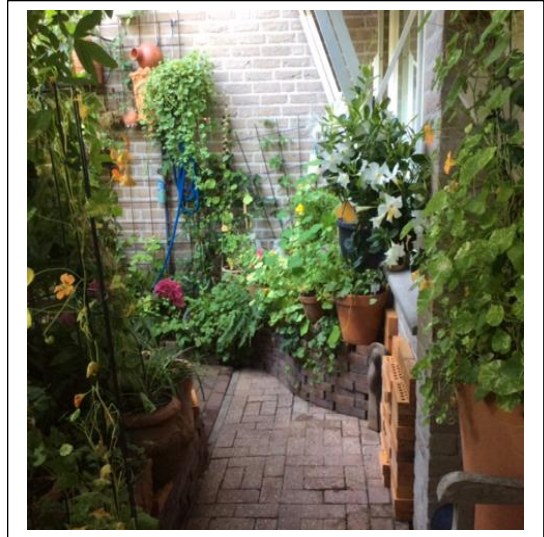
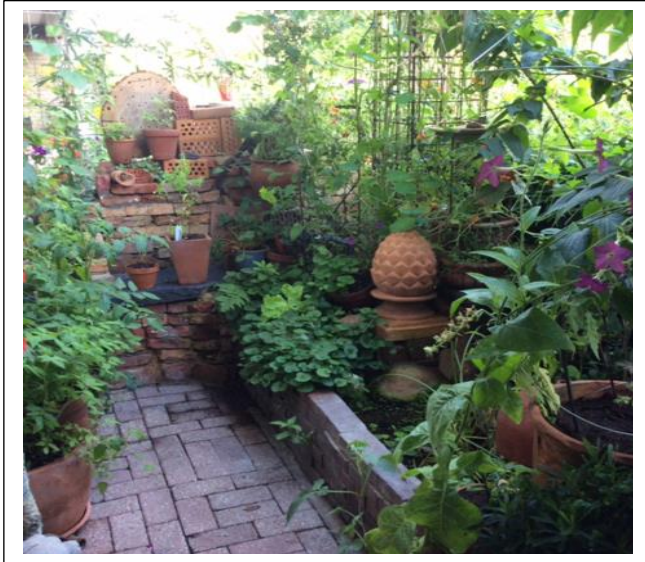
Omdat een verhuizing al een gigantische wissel trekt, met toen nog maar alleen multiple sclerose in een verschrikkelijke hete zomer 2018, werd de tuin eerst maar een project in de- wachtstand-.

Startte eerst maar eens met de bodem grondig opschonen (schelpen + peuken eruit zeven) en bio-paardenpoep- erop voor de wintermaanden, goed afgedekt. Later na deze winterrust werd deze vergane poep met stro gewoon ondergespit.

En uiteraard aardwormen, enorm veel wormen halen in emmers bosgrond. Ook later toen de sloop van het gebouw Mirembe plaatsvond, was die vruchtbare grond met haar beestjes voor mij zeer welkom.

Alom mijn visie: grond verbeteren alvorens te gaan beplanten.

Ik maakte keuzes in bepaalde planten-wensen, het liefst ook inheems voor de - tuinbeestjes- maar had al veel meegenomen vanuit mijn vorige tuin en ook wilde ik sowieso een klein poeltje.

Doordat de kloosterkapel werd omgebouwd naar woonhuis kwamen de binnenmuur-stenen van gebakken klei in massa's ter beschikking. Wat was ik daar blij mee ! Veel klei klinkers uit een bezield kapel van de zusters Ursulinen van Bergen. Meteen ontstond het idee van een soort van privé klaagmuurtje, dat ook meteen een insectenwoning werd.

Wat jaren later, werd de dagelijkse inkijk + al dat daglicht en de luide altijd stinkende auto's met al dat gepraat met mijn veel te lage heg mij echt teveel.

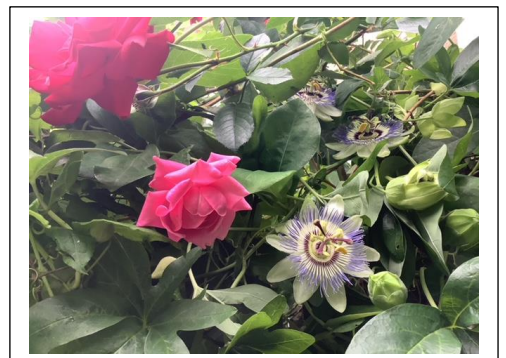
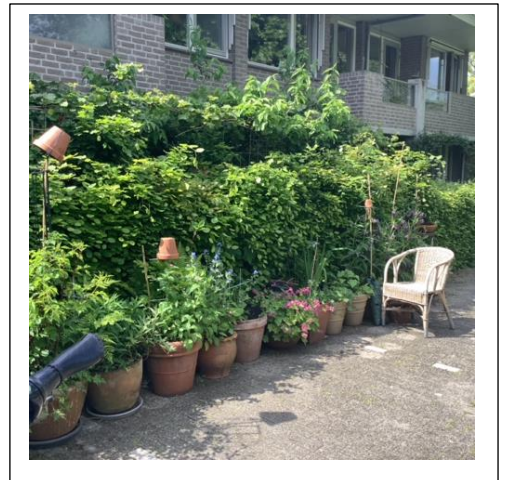
Ik zocht omhulling van groen met iets van privé, mijn hele huis loopt langs deze haag met alleen aan deze kant ramen.

Zo ontstond mijn idee: wapening te gebruiken die je enorm kunt sturen, het is maar net wat je eruit knipt - de doorkijkjes - en hoe je deze wapening in de grond steekt.

Mijn tuin en woning is op ligging noord-oost, enkel langgerekt en ook smal, dus optisch bedrog toepassen en dan ook maar de hoogte in.

Volgens gemeentelijke regel, mag de heg aan de achterkant van de woning 2 meter hoog begroeid zijn -superfijn! ik heb als het ware enkel maar achterkant .

Heel wat meters marktplaats wapening stak ik met mijn hulp in de grond. Nu wat jaren later is deze vol gegroeid met beukenhaag, blauwe regen nog uit de vroegere " de stilte tuin " bij het Mireembe-gebouw, waar vooral de missie-zusters woonden, driekleurige klimop, druif, passiebloem, kamperfoelie, rozen, akebia quinata/ schijnaugurk.

Langzaam aan wordt het een stukje natuur, wat hier past groeit ook. De natuur regelt zichzelf, als je er maar vooral afblijft.

Zeker in de maanden mei en juni blijf ik van alles af omdat juist dan de insecten hun eitjes erop afzetten en ik dus mooi meewerk aan de toekomst van de insecten.

Natuur podcast, film en ook tv programma 's -vroeg vogels - geven mij de gezonde input.

Via via las ik over het wormenhotel, ook weer zo leuk.

Mijn klein ongekookt keukenafval komt erin, en deze soort compostwormen zijn werkelijk eetmachines. Zo'n zelfgemaakt hotel is veel leuker dan gekocht dacht ik, dus de terracotta tuinpotten werden voorzien van kruipgaten, keukenafval, eens per zoveel tijd een binnenkant van de wc rol en een eierschaal bij hun menu kleingemaakt is voor hun een traktatie.

Als de onderste bak van de toren klaar "gegeten" is, komt deze prima tuingrond in mijn tuin, want de wormen klimmen naar vers voer, dus naar boven, naar de volgende pot vol vers eetwerk.

Nog een mooi project was het deels afkoppelen van de regenpijp van anders verdwijnend hemelwater, wat ik slecht vind met de klimaatverandering, dit water wil ik graag extra benutten. Dus heb ik er door een loodgieter een klep tussen laten zetten, het kost amper wat en is ook zo gedaan.

Omdat ik keermuurtjes maakte voor een tuintje, moest ik voor een verlenging van de waterklep op hoogte zorgen, een soort waterverloop.

Als het nu regent kan ik desgewenst de klep open zetten en het water zo in de tuinbodem laten lopen, want mijn tuinstuk blijft anders grotendeels droog door het overhangend dak. Als de tuin nat genoeg is geworden gaat deze klep weer dicht. Soms blijft hij de hele nacht gewoon open, dan heeft de grond voor een week water, een vorm van waterbuffer.

Ik vind regen een heerlijk geluid, zo kan ik zittend onder mijn afdak droog genieten luisterend naar het lopende regenwater, een soort riviertje-aan-huis geluid.

Het water verspreidt zich vanzelf naar te droge gedeelten in mijn strook.

Om drink- en badwater te realiseren voor de vogels, maakte ik wat torens van opgestapelde stoeptegels en daarop een grote waterschaal met wat ondiepe vlakken. Dagelijks wordt er flink gebadderd en mag ik genieten van hun rituelen, de eerste die komt is het beste af.

Uiteraard is wie wil fysiek welkom om een kijkje te nemen, wellicht ontstaan er nog meer creatieve uitspattingen.

Tuin gemeimer

We zitten alweer aan het staartje van het oude jaar. Het meeste werk is gedaan en we kijken terug op een seizoen dat enerzijds weer mooie resultaten heeft opgeleverd en anderzijds ons ook wel voor uitdagingen heeft gesteld. We begonnen in de Kruidentuin natuurlijk al met de kale buxushaagjes van de buxusmotplaag van het jaar er voor. Dit jaar hadden we te kampen met heel veel slakken. Normaal gesproken heb ik niet zoveel tegen slakken want ook deze beestjes hebben een functie. Tuinman Jan Groenland noemt ze in zijn boek "Groene genade" de opruimers. Alles wat zwak, ziek en misselijk is nemen ze voor hun rekening. . Hij noemt de slak een tong die likkend en lekkerend over de grond glijdt en alles op zijn weg wat hij lekker vindt verslindt. Wil je je planten

beschermen dan kun je proberen om deze te bespuiten met b.v een aftreksel van Alsem, zegt Jan. Want dat vinden slakken vies. Hij heeft het daarmee geprobeerd en door de jaren werd de schade door slakkenvraat minder. Eerlijkheidshalve geeft hij ook aan dat zijn tuin inmiddels ook wat meer in evenwicht was gekomen waardoor er minder kwetsbare jonge aanplant was die de slakken aantrok. Bij ons in de Kruidentuin, maar ook in de Binnentuinen van de Kloosterhof en in mijn eigen kleine tuintje was er hier en daar ontluisterende schade aangericht. Sommige planten compleet weg. Weg was mijn herfstaster, weg was de dropplant uit de Kruidentuin, weg ook de Echinacea. Alsof er oorlog was geweest. Nu kan je dat zo laten en accepteren maar wij wilden voor de nog komende open dag in juni toch niet te veel kale lege vakken presenteren. Gelukkig hoefde dat ook niet. We konden deze vakken nog opvullen met Oost indische kers en Goudsbloem (Calendula). Wat heerlijk dat er een plant als Goudsbloem bestaat. Uiterst betrouwbaar. Zaad komt altijd wel uit. Brengt met zijn stevige wortels lucht in de grond en trekt bodemleven aan. Zijn bloem biedt honing voor de honingbij en brengt met zijn oranje kleur licht in de tuin. Kortom niets beter dan Goudsbloem om, na dat de oorlog in je tuin is uitgewoed, weer nieuw leven en orde in de tuin te brengen. Goudsbloem heeft daarom ook een plekje in mijn hart veroverd en staat voor het komend jaar weer in de planning. Misschien gaat het zelfs lukken om volgend jaar een zalf ervan te maken want het is niet alleen helend voor de getergde tuin maar ook helend voor onze huid. Met de Goudsbloem in de planning voor het volgend jaar heb ik het vertrouwen dat het ook na tegenslag weer goed gaat komen met de tuin en om het wat breder te trekken, niet alleen voor de tuin maar ook voor de wereld. Ik hoop dat er veel helende krachten zullen zijn die helpen om het leven weer op te bouwen.

Goede wensen voor het volgend jaar,

Marie-elske

Woongroep Feniks bestaat uit veel creatievelingen. Er wordt geschilderd, gedanst, gezongen, gebakken, geknutseld, getuinierd en geleefd.

Je zou kunnen spreken van een groep levenskunstenaars.

Een daarvan is Geertrui van Herwijnen, zij fotografeert.

In 2005 kreeg ze een camera cadeau, ze begon en hield niet meer op.

Ze is geboren in Bergen, groeide hier op en speelde het liefst buiten. Eigenlijk is dat nog zo. Na een leven in muziek en dans, kwam de fotografie, die kwam erbij, want er moet ook gedanst en gezongen worden. Op eindeloze wandelingen door het Bergense Land- polder, duinen, strand- maakt ze foto's van wonderen der natuur, in het gebied dat ze door en door kent, van kind af aan. Er volgden vele exposities van verbazingwekkende foto's, mysterieuze, soms buitenaardse beelden van wat voor onze voeten ligt en waar we vaak overheen lopen.

Zij kan het gewone, het alledaagse zien op een onalledaagse manier.

Volgend jaar, in de lente, verschijnt haar fotoboek Stroomlijnen met teksten van diverse auteurs: Colette Noël, Anthonie Sas, Pieter Bijwaard. En van Theo Olthuis die nog net voor zijn plotselinge overlijden een gedicht schreef bij een foto die hij ooit van haar kocht.

Het wordt een prachtig boek, vormgegeven door ontwerper Stephan de Smet. We houden U op de hoogte als het zover is: de feestelijke presentatie van het boek Stroomlijnen

Expositie schilderwerk van Welmoed van Mansvelt in het Praethuys te Alkmaar.

In de maanden december januari en februari hangt mijn schilderwerk in het gezellige ontmoetingscentrum voor mensen die met de ziekte kanker te maken hebben, of wel zelf ziek zijn of zijn geweest, of wel mensen die familieleden hebben met deze ziekte.

Ik vind het fijn om hier met 16 schilderijen te exposeren, het doet bezoekers goed om de diepe kleuren en de verrassende abstracte vormen om zich heen te zien.

Mijn expositie is een mooie gelegenheid om een keer een kijkje te nemen in het Praethuys en kennis te maken met dit inspirerende initiatief. Dus voel je welkom daar!

Je kunt het best even bellen: 072 511 36 44 als je de expositie door het hele gebouw wilt kunnen zien, soms zijn die ruimtes bezet.

In het Praethuys zijn er van allerlei activiteiten te volgen.

Zie voor meer informatie hier over op: www.praethuys.nl het centrum voor leven met kanker.

Namens woonroep Feniks wens ik alle lezeressen en lezers van de nieuwsbrief

**heerlijke FEESTDAGEN en ALLE GOEDE WENSEN
VOOR HET NIEUWE jaar !!!!!**

Nieuwsbrief nr 13 plannen we in Juni 2025,
er zal dan vast weer veel te vertellen zijn.

Mocht je geen nieuwsbrief meer willen ontvangen laat me dat gerust weten op:
welmoedm@hetnet.nl dan verwijder ik je uit de adressenlijst.

